

Nepředmětno není objev

Když budeme mluvit o nepředmětné skutečnosti resp. nepředmětnu, musíme si být vědomi toho, že nejde o žádný objev nové skutečnosti, ba ani nové dimenze skutečnosti, že to jen až dosud bylo přehlíženo nebo mylně převáděno na předmětno a podobně. Jako se skutečností s tím lidé vždycky nějak počítali, ale ve svém myšlenkovém přístupu a chápání se dopouštěli zjednodušování a chyb. A k těm chybám docházelo zvýšenou měrou po řeckém vynálezu pojmů a pojmovosti, které soustřeďovaly lidské myšlení takřka všeobecně na předmětné stránky skutečností, i když takové skutečnosti ryzími předměty nikdy nebyly a ani být nemohou (ryzími předměty mohou být jen naše konstrukce, např. intencionální předměty). Nicméně v důsledku této pomýlené tradice má dnes smysl nepředmětné stránky konkrescentních skutečností připomínat a dokonce poukazovat na tzv. ryzí nepředmětnosti, a to přinejmenším proto, aby se neopakovaly nadále pokusy o jejich zpředmětněnmé myšlenkové uchopení (/a tím mystifikování). A připomínat to i tím divným pojmenováním bude mít smysl tak dlouho, doku si neodvykneme paušálně všechno, nač myslíme a k čemu své myšlenky (a výklady) zaměřujeme, paušálně zpředměťňovat.

(Písek, 130817-3.)